

РЕШЕНИЕ

№ 3922

гр. София, 10.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Луиза Христова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4956** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 07. 03. 2012 г. по НАХД № 9996 / 2011 г., Софийски районен съд, НФ, 21 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 11288 / 25. 02. 2011 г., издадено от началник „АНД, отдел „Пътна полиция” – СДВР, с което на Й. А. Д., е наложена глоба в размер на 20 лв., на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от процесуален представител на отдел „Пътна полиция” – СДВР, в която се моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Н. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства. Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Обжалваното наказателно постановление е издадено затова че на 01. 11. 2010 г., около 19.30 часа, в [населено място],[жк], ул. „1-ва”, Й. Д. управлява товарен автомобил „Форд” с ДК [рег.номер на МПС] и срещу № 7, поради неправилно движение назад реализира ПТП с лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , след което напуснал мястото на ПТП. След пристигането на контролните органи, била изготвена докладна записка и декларация от втория участник в ПТП-то.

На 28. 01. 2011 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на същата дата на нарушителя срещу подпис.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 11288 / 25. 02. 2011 г., от началник „АНД, отдел „Пътна полиция” – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че в конкретния случай при издаването на НП са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, ограничили правото на защита на жалбоподателя.

Видно от съставения АУАН, по отношение на пункт 1 от така описаното нарушение, е посочено, че е нарушен чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, докато в НП се сочи нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Посочената различна правна квалификация съществено нарушава правата на жалбоподателя, тъй като има неяснота по отношение на кое точно нарушение е обвинен. Тази неяснота не може да бъде преодоляна по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, тъй като посочената нередовност е именно в издаденото НП.

Правилни и законосъобразни са мотивите на СРС и по отношение на пункт 2 от така издаденото наказателно постановление. Видно от посочената като нарушена норма – тази на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания.

В конкретния случай, нито в АУАН, нито в НП е посочено, че от произшествието са настъпили някакви щети, което прави така посоченото нарушение несъставомерно.

В същото време, този факт остава неизяснен, от показанията на свидетеля Н., който не си спомня нищо за случая, а липсват други доказателства по преписката, които да подкрепят така посочената фактическа обстановка.

Предвид изложеното и доколкото липсват други касационни основания подадената жалба, следва да се отхвърли като неоснователна.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 07. 03. 2012 г. по НАХД № 9996 / 2011 г., на
Софийски районен съд – Наказателно отделение - 21 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.